Lietas Nr.1A73023819
Lietas arhīva Nr. 1A-0088-20/19
ECLI:LV:ZRT:2020:0430.1A73023819.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Aizkrauklē 2020. gada 30. aprīlī

Zemgales rajona tiesa
tiesnese S. Daukšte
rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzībā par Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes 2019. gada 14. oktobra lēmumu Nr.453/19.

Aprakstošā daļa

[1] 2019. gada 6. septembrī Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors A. Buka sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC431189 (turpmāk - protokols), kurā norādīja, ka 2019. gada 6. septembrī plkst. 17.03 Bauskas novadā, Vecsaules pagastā, pa ceļu Bauska-Aizkraukle, ceļa 24. kilometrā, virzienā no Bārbeles uz Ozolaini ceļa zīmes Nr. 323 "Maksimālā ātruma ierobežojums" (kurā norādīts maksimālais ātruma ierobežojums 60 km/h) darbības zonā /pers. A/ vadīja transportlīdzekli */TL marka/*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pilna masa 1933 kilogrami ar ātrumu 120 km/h, pieļaujamā kļūda ir ±3%. Minimālais fiksētais ātrums 116 km/h, pie atļautā ātruma 60 km/h. Ātrums tika fiksēts ar ātruma mērierīci STALKER DUAL DSR, Nr. DE006364. Pārkāpums izdarīts uz ceļa ar grants segumu. Pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu 102., 103.5. punkts. Atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8} panta deviņpadsmitajā daļā *(lietas 14.lapa)*.

[2] Ar Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas inspektores A. Kerēvicas 2019. gada 11. septembra lēmumu (turpmāk – lēmums Nr. PC431189) saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 29. -37., 268.-274.^{1} pantu, 272. panta pirmās daļas 1.punktu /pers. A/ atzīts par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8} panta deviņpadsmitajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā un viņam piemērots naudas sods 240 EUR, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 3 (trim) mēnešiem. /pers. A/ lēmumā norādījis, ka nepiekrīt tam *(lietas 13. lapa)*.

[3] 2019. gada 14. oktobrī, izskatot /pers. A/ (turpmāk arī - sūdzības iesniedzējs) sūdzību, Valsts policijas Zemgales reģiona pārvalde (turpmāk - iestāde) nolēmusi 2019. gada 11. septembra lēmumu atstāt negrozītu (turpmāk – lēmums Nr.453/19), bet sūdzības iesniedzēja sūdzību noraidījusi.

[3.1] Lēmumā Nr. 453/19, atsaucoties Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243. panta pirmo, ceturto, astoto daļu, 243.^{1}, 244. pantu, secināts, ka, izvērtēti lietā esošie pierādījumi kopumā - sūdzības iesniedzēja paskaidrojums, administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PC413389, jaunākā inspektora A. Bukas ziņojums, /pers. E/ un /pers. F/ paskaidrojums, videoieraksts, autotransporta līdzekļu ātruma kontroles mērierīces radara "Stalker Dual DSR", Nr. DE006364, atkārtotās verificēšanas sertifikāts Nr.E0128V19.

[3.2] Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības, iestādei ir pienākums iegūt un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā noteiktajā kārtībā nostiprināt pierādījumus, kas apliecina personas prettiesisku darbību (bezdarbību), vainu. Pierādījumi ir pietiekami, ja tie izslēdz objektīvas šaubas par šādas prettiesiskas darbības izdarīšanu.

[3.3] Saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas pausto nostāju par krimināllietām Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas izpratnē atzīstamas arī noteiktas administratīvo lietu kategorijas, tai skaitā – administratīvās lietas par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem (sk., piemēram, *lietā Malige pret Franciju, 1998. gada 23. septembra spriedums, Rec 1998-VII, FASC.93*). Lai piemērotu sodu par administratīvo pārkāpumu, ir jābūt pierādītai personas vainai.

[3.4] Konstatētais pārkāpums fiksēts ar radaru Stalker Dual DSR, Nr. DE006364, kuram izsniegts atkārtotās verificēšanas sertifikāts Nr. E0128V19, kas apliecina radara derīgumu transportlīdzekļu ātruma kontrolei līdz 2020. gada 29. janvārim. Līdz ar to nav pamata apšaubīt minētās mērierīces precizitāti.

[3.5] /pers. A/ pārkāpums ir izdarīts ceļu satiksmē, kas pēc savas būtības rada nenoliedzamu apdraudējumu ceļu satiksmes drošībai, jo pārkāpuma izdarīšanas vieta bija uz grantēta, nelīdzena ceļa, kas ved cauri mežam, un kuram attiecīgi uzstādītas maksimālā braukšanas ātruma ierobežojuma zīmes. Tās uzstādītas, izvērtējot iespējamos riskus ceļu satiksmei. Ātruma pārsniegšana ir vērā ņemams pārkāpums, jo vadītājs atzīst, ka atļautais braukšanas ātrums ir 80 km/h, bet braucis ar 120 km/h. Pārkāpums nav izdarīts aiz neuzmanības, bet gan ar nodomu, apzinoties prettiesisko darbību sekas.

[3.6] Lēmumā Nr. 453/19, atsaucoties uz Ceļu satiksmes likuma 19. panta trešo daļu, norādīts, ka sūdzības iesniedzējs pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 102. punktu. Atļautā braukšanas ātruma pārsniegšana ir sevišķi bīstams pārkāpums, ikvienā gadījumā pastāv potenciāls apdraudējums gan pašam vadītājam, gan citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, viņu mantai. Atļautā braukšanas ātruma pārsniegšana, transportlīdzekļa vadīšana alkohola vai citu apreibinošo vielu ietekmē ir visbiežāk konstatētie iemesli, kuru dēļ notiek ceļu satiksmes negadījumi. Iestādes ieskatā, vainīgo personu sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē, vienveidīgu tiesību normu piemērošanu, nosakot atbildību par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu.

[3.7] Iestāde atzīst, ka lietā iegūti viennozīmīgi pierādījumi, kas ļauj izdarīt secinājumus, ka sūdzības iesniedzējs izdarījis administratīvo pārkāpumu – braucot ārpus apdzīvotas vietas, pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu par 56 km/h. Lēmums par soda piemērošanu sūdzības iesniedzējam nav grozāms *(lietas 4.-7. lapa)*.

[4] 2019. gada 1. novembrī Zemgales rajona tiesā saņemti administratīvā pārkāpuma lietas materiāli. 2019. gada 8. novembrī Zemgales rajona tiesā saņemta sūdzības iesniedzēja sūdzība par Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes 2019. gada 14. oktobra lēmumu Nr. 453/19, lūdzot to izskatīt mutvārdu procesā.

[4.1] Sūdzībā norādīts, ka lēmumu Nr. 453/19 pārsūdz pilnā apjomā, uzskata, ka tas ir nepamatots, pretlikumīgs, lūdz to atcelt turpmāk

minēto iemeslu dēļ.

[4.1.1] Policijas inspektors A. Buka pirms administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas nav devis iespēju paskaidrot notikuma apstākļus, nav iepazīstinājis ar tiesībām, pienākumiem. Līdz ar to pārkāpis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 248.panta piekto daļu.

[4.1.2] 2019. gada 11. septembrī inspektore, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, nav devusi vērtējumu saskaņā ar Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa 272. pantu, nav ņēmusi vērā atbildību mīkstinošos apstākļus, kas minēti Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa 32. panta otrajā daļā. Minētais vērtējams kā procesuālo normu pārkāpums.

[4.1.3] Sūdzības iesniedzējam netika dota iespēja sniegt rakstveida paskaidrojumu. Netika ņemts vērā norādītais, ka uz ceļa P-87 Bauska-Aizkraukle izbraucis no meža ceļa, kur nekādu ceļa zīmju par ātruma ierobežojumu nav, tātad atļautais braukšanas ātrums ir 80 km/h. Minēto apstiprina inspektora A. Bukas ziņojumā norādītais. Nav ievērots Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa 243. pants, kas vērtējams kā procesuālais pārkāpums.

[4.1.4] Nevar piekrist policijas apgalvojumam, ka lietā iegūti vienozīmīgi pierādījumi, kuri cita starpā balstīti uz divu liecinieku (/pers. F/ un /pers. E/) liecībām, jo paskaidrojumi no lieciniekiem pieņemti 2019. gada 28. septembrī, kas ir 22 dienas pēc notikuma. Nav iegūti pierādījumi, ka liecinieki redzējuši tieši sūdzības iesniedzēja automašīnu, nav norādīta numura zīme, citas mašīnas pazīmes. Liecinieku liecības nav ņemamas vērā.

[4.1.5] Sūdzības iesniedzējs nenoliedz faktu, ka, izbraucot uz ceļa Bauska-Aizkraukle, pārvietojies ar ātrumu, kas pārsniedz atļauto, bet noliedz, ka šajā posmā bija uzstādīta ceļa zīme Nr. 323 "Maksimālā ātruma ierobežojums". Tas nozīmē, ka pārsniedzis braukšanas ātrumu par 36 km/h, par ko paredzēta atbildība Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8} panta trīspadsmitajā daļā.

[4.2] Pamatojoties uz Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 4. punktu lūdz grozīt soda mēru ietvaros, kas paredzēts normatīvajā aktā *(lietas 36. lapa).*

[5] Ar Zemgales rajona tiesas 2019. gada 8. novembra lēmumu sūdzība pieņemta un ierosināta administratīvā pārkāpuma tiesvedība *(lietas 40. lapa).*

[6] Lietas dalībnieki par tiesas sēdi 2020. gada 12. martā plkst. 10.30 informēti, 2019. gada 4. decembrī nosūtot tiesas pavēstes uz lietas dalībnieku elektroniskā pasta adresēm *(lietas 42. lapa).* 2020. gada 12. martā lietas izskatīšana atlikta uz 2020. gada 16. aprīli, jo sūdzībās iesniedzējs uz tiesas sēdi nebija ieradies *(lietas 44. lapa).*

[7] 2020. gada 7. aprīlī, pamatojoties uz likuma "Par valsts institūciju darbību ārkārtējās situācijas laikā saistībā ar Covid-19 izplatību" 5. panta otro daļu, lietas izskatīšana noteikta rakstveida procesā 2020. gada 30. aprīlī *(lietas 45. lapa)* un par to informēts sūdzības iesniedzējs un iestāde. Lietas dalībniekiem izskaidrotas tiesības pieteikt lūgumus, pieteikt noraidījumus un citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus *(lietas 46.-49. lapa).*

Lūgumi un pieteikumi tiesai nav iesniegti. Noraidījums tiesnesei nav pieteikts.

Motīvu daļa

[8] Tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes 2019. gada 14. oktobra lēmums Nr. 453/19 ir atstājams negrozīts, bet sūdzība ir noraidāma.

[9] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6} panta devīto daļu, tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;
2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;
3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;
4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;
5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;
6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;
7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

[10] Transportlīdzekļa īpašnieks saukts pie administratīvās atbildības par Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr. 279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk- CSN) 102. un 103.5. punkta neievērošanu un viņam piemērots administratīvais sods saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8} panta deviņpadsmito daļu.

Ceļu satiksmes likuma 19. panta pirmā daļa nosaka ceļu satiksmes dalībniekiem pienākumu pildīt šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieka pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. Analoga norma ietverta arī Ceļu satiksmes noteikumu 4. punktā.

Savukārt CSN 102. punkts noteic, ka ceļa posmos, kur uzstādītas attiecīgas ceļa zīmes, transportlīdzekļi, ievērojot šo noteikumu 99. punktā minētos nosacījumus, drīkst braukt ar ātrumu, kas nepārsniedz ceļa zīmē norādīto ātrumu.

[11] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8} panta deviņpadsmitā daļa paredz administratīvo atbildību par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 51 kilometra stundā līdz 60 kilometriem stundā.

[12] Tiesa atzīst, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem - 2019. gada 6. septembra protokolu Nr. PC431189 *(lietas 14. lapa),* 2019. gada 11. septembra lēmumu *(lietas 13. lapa),* jaunākā inspektora A. Buka 2019. gada 30. septembra ziņojumu *(lietas 15.-17. lapa),* atkārtotās verificēšanas sertifikātu Nr. E0128V19 autotransporta līdzekļu ātruma kontroles mērierīcei Stalker Dual DSR, Nr. DE006364*(lietas 23. lapa),* /pers. E/ paskaidrojumu *(lietas 21. lapa),* /pers. F/ paskaidrojumu *(lietas 22. lapa),* videoierakstu *(lietas 29.lapa)*pierādīts, ka sūdzības iesniedzējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8} panta deviņpadsmitās daļas par CSN 102. punkta neievērošanu.

[13] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{13} panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai.

[13.1] Tiesa atzīst, ka iestādes lēmumā Nr.453/19 ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, līdz ar to tiesa pievienojas iestādes lēmuma motivācijai (skat. šī sprieduma [3] punktu) un atkārtoti to nenorāda.

[14] No sūdzības satura izriet, ka lietā strīds ir par to, vai sūdzības iesniedzēja darbībās ir Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa 149.^{8} panta deviņpadsmitajā daļā paredzētā pārkāpuma sastāvs.

Sūdzības iesniedzēja ieskatā, viņš ir pārkāpis atļauto braukšanas ātrumu par 36 km/h, jo vietā, kur uzbraucis uz autoceļa P-87 Bauska-Aizkraukle, līdz viņu apturējusi policija, nav bijis maksimālā ātrumu ierobežojošā zīme (60 km/h), līdz ar ko atzīstams, ka maksimālais atļautais

braukšanas ātrums bijis 80 km/h. Tāpēc, sūdzības iesniedzēja ieskatā, izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa 149.[8] panta trīspadsmitajā daļā paredzēto pārkāpumu.

[15] Tiesa atzīst, ka administratīvā pārkāpuma lietā ir pierādīts, ka sūdzības iesniedzējs pārkāpumu izdarījis 323. ceļa zīmes "Maksimālais ātruma ierobežojums 60 km/h" darbības zonā un ir izdarījis Administratīvo pārkāpuma kodeksa 149.[8] panta deviņpadsmitajā daļā paredzēto pārkāpumu.

[15.1] Tiesa nepiedod ticamību sūdzības iesniedzēja izvirzītajai versijai, ka uz ceļa P87 Bauska-Aizkraukle izbraucis no meža ceļa un līdz brīdim, kamēr viņa vadīto automašīnu apturējusi policija, minētajā ceļa posmā nav bijusi uzstādīta maksimālā ātruma ierobežojošā zīme 60 km/h. Minētais apgalvojums ir pretrunā ar sūdzības iesniedzēja uzreiz pēc notikuma sniegtajiem paskaidrojumiem policijas darbiniekam A. Bukam, ka ceļa zīmi nav redzējis putekļu dēļ, videoierakstā fiksēto un liecinieku paskaidrojumiem.

[15.2] Kā zināms no Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākā inspektora A. Buka 2019. gada 30. septembra ziņojuma, tad 2019. gada 6. septembrī plkst. 17.03 ceļa Bauska-Aizkraukle 23. km, Vecsaules pagastā ar ātruma mērierīci Stalker Dual DSR Nr. DE006364 fiksējis braukšanas ātrumu automašīnai */TL marka/*, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, 120 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 60 km/h.

Vadītājam paskaidrojis, ka automašīna apturēta sakarā ar atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu, uz ko vadītājs paskaidrojis, ka putekļos nav redzējis maksimālā braukšanas ātruma ierobežojuma zīmi. Neesot teicis, ka izbraucis no kāda sānu vai meža ceļa vai, ka zīmes šajā posmā nav. Vadītājs /pers.A/ attaisnojošu iemeslu savai rīcībai nav varējis pateikt, nav izrādījis vēlēšanos sniegt rakstveida paskaidrojumu. Devies uz dienesta transportlīdzekli sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu. Pēc protokola sastādīšanas, izskaidrojis /pers. A/, kur un cikos viņam jāierodas uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu, kā arī iedevis protokolu, lai viņš var iepazīties ar tā saturu, kā arī ar pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesībām un pienākumiem, kas minēti protokolā. Izsniedzis protokola kopiju. Arī tad /pers. A/ nav izteicis versiju, ka uzbraucis uz ceļa no sānceļa vai meža ceļa, kur ceļa zīmes nav *(lietas 15.-17.lapa)*.

[15.3] Kā zināms no liecinieces /pers. E/ rakstveida paskaidrojuma, tad 2019. gada septembra sākumā, datumu precīzi neatceroties, bet pieļauj, ka tas varēja būt 6. septembrī, kopā ar vīru braukusi ar automašīnu /TL marka/, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, pa ceļu Bauska-Aizkraukle no Bārbeles uz Bausku. Ceļa posmā no Bārbeles līdz Ozolainei vairākus mēnešus bijušas uzliktas braukšanas ātrumu ierobežojošas zīmes 60 km/h. Brīdī, kad atradušies ceļa posmā starp tiltu pār upi "Iecava" un autobusa pieturu "Aļņi", kurai blakus atrodas ātrumu ierobežojošā zīme 60 km/h, viņu mašīnu lielā ātrumā apdzinusi cita automašīna. Pabraucot garām pieturai "Graši", redzējuši, ka minēto automašīnu apturējusi policija *(lietas 21. lapa)*.

[15.4] No liecinieka /pers. F/ rakstveida paskaidrojuma zināms ka 2019. gada 6. septembrī ap plkst.17.00 braucis ar transportlīdzekli */TL marka/*, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, pa ceļu Bauska-Aizkraukle virzienā no Bārbeles uz Ozolaini. Minētajā ceļa posmā ir uzstādītas braukšanas ātrumu ierobežojošās zīmes 60km/h. Ceļš bijis sauss, putējis. Brīdī, kad atradies 800 metrus pirms pieturas "Graši", viņu ļoti lielā ātrumā apdzinis transportlīdzeklis */TL marka/*. Minēto mašīnu redzot regulāri braucam lielā ātrumā garām viņa mājām virzienā no Bārbeles uz Valli. Pabraucot garām autobusa pieturai "Graši", redzējis, ka minēto automašīnu bija apturējusi policija *(lietas 22. lapa)*.

[15.5] Administratīvā pārkāpuma lietai pievienotā videoieraksta failā "(1)19.09.06.17.03.00-19.09.06.17.03.59." redzams, ka filmēts ar policijas dienesta transportlīdzekļa priekšējo kameru un pretim braucošās automašīnas */TL marka/*, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, ātrums ailē "Mērķis" fiksēts 120 km/h (laiks 17:03:05).

Ierakstā plkst. 17:25:30 redzams, ka policijas darbinieks atdod administratīvā pārkāpuma protokola kopiju automašīnas */TL marka/*, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, vadītājam un viņš aizbrauc. Plkst. 17:28:52 policijas dienesta automašīna apgriežas un aizbrauc pretējā virzienā, proti uz to pusi, no kuras atbrauca automašīna */TL marka/*. Plkst. 17:29:37 policijas automašīna pabrauc garām autobusa pieturai "Graši" ceļa labajā pusē (policijas automašīnas braukšanas virzienā). Plkst. 17:31:52 ceļa labajā pusē redzama 203. ceļa zīme "Krustojums ar mazāk svarīgu ceļu". Plkst. 17:32:03 policijas automašīna piebrauc krustojumam un aiz tā ceļa labajā pusē uzstādīta 112. ceļa zīme "Nelīdzens ceļš", zem tās - 803. papildzīme "Darbības zona 2 km", bet zem tās - 323. ceļa zīme "Maksimālā ātruma ierobežojums 60 km/h". Ierakstā arī ceļa kreisajā pusē redzams balsts, uz kura izvietotas trīs ceļa zīmes, kuras ierakstā redzamas no aizmugures, un pēc formas tās analogas iepriekš minētajām ceļa zīmēm. Plkst. 17:32:08 policijas automašīna pabrauc garām autobusu pieturai "Aļņi", kas atrodas ceļa labajā pusē, bet plkst. 17:32:35 piebrauc pie tilta pār Iecavas upi.

Videoierakstā failā "(2)19.09.06.17.03.00-19.09.06.17.03.59." fiksēts ar policijas dienesta automašīnas aizmugures videokameru filmētais. Plkst. 17:28:52 fiksēts, ka policijas dienesta automašīna apgriežas un uzsāk kustību. Ierakstā plkst. 17:29:42 redzams, ka policijas automašīna pabrauca garām autobusu pieturai (nosaukums nav izlasāms). Plkst. 17:32:07 policijas automašīna pabrauc garām autobusu pieturai (nosaukums nav izlasāms). Plkst. 17:32:08 ierakstā redzams, ka automašīna brauca garām balstam, uz kura izvietota ceļa 112. ceļa zīme "Nelīdzens ceļš", zem tās - 803. papildzīme "Darbības zona 9 km", bet zem tās - 323. ceļa zīme "Maksimālā ātruma ierobežojums 60 km/h". Zīmes ierakstā redzamas spoguļattēlā. Plkst. 17:32:11 ierakstā arī ceļa pretējā pusē redzams balsts, uz kura izvietotas trīs ceļa zīmes, kuras ierakstā redzamas no aizmugures, kuras pēc formas analogas iepriekš minētajām ceļa zīmēm. Plkst. 17:32:25 policijas automašīna pabrauc garām 203. ceļa zīmei "Krustojums ar mazāk svarīgu ceļu", bet plkst. 17:32:38: redzams, ka policijas automašīna uzbrauc uz tilta *(lietas 29. lapa)*.

[15.6] No liecinieces /pers. E/ paskaidrojuma zināms, ka automašīnu /TL marka/, kurā viņa braukusi, automašīna */TL marka/* apdzinusi ceļa posmā starp tiltu pār Iecavas upi un autobusu pieturu "Aļņi". Savukārt no policijas automašīnā veiktajiem videoierakstiem zināms, ka ceļa P87 krustojumā, kas atrodas aiz tilta pār Iecavas upi (virziens, kādā brauca gan lieciniece, gan sūdzības iesniedzējs), pie autobusu pieturas "Aļņi" 2019. gada 6. septembrī bija izvietota maksimālo braukšanas ātrumu ierobežojoša ceļa zīme 60 km/h. Tātad, vērtējot liecinieces /pers. E/ paskaidrojumus saistībā ar videoierakstos fiksēto, tiesa secina, ka sūdzības iesniedzējs sniedzis nepatiesas ziņas par to, ka izbraucis uz ceļa P87 (Bauska –Aizkraukle) no sānu ceļa un šajā vietā nav bijusi izvietota braukšanas ātrumu ierobežojoša ceļa zīme 60 km/h, jo iepriekš minētais apliecina, ka viņš ir braucis ceļa posmā, kur ir izvietota braukšanas ātrumu līdz 60 km/h ierobežojošā ceļa zīme un sūdzības iesniedzējs ir ignorējis šīs ceļa zīmes prasības.

[16] Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja argumentu, ka paskaidrojumi no lieciniekiem pieņemti 2019. gada 28. septembrī, kas ir 22 dienas pēc notikuma, ka nav iegūti pierādījumi, ka liecinieki redzējuši tieši sūdzības iesniedzēja automašīnu, nav norādīta numura zīme, citas mašīnas pazīmes, tāpēc liecinieku liecības nav ņemamas vērā. Tiesa norāda, ka minētais apgalvojums nevar būt par pamatu lēmuma Nr. 453/19 atcelšanai.

[16.1] Tiesa atzīst, ka nav pamata neticēt liecinieces /pers. E/ paskaidrojumā minētajam par to, kur viņa redzējusi sūdzības iesniedzēja vadīto automašīnu, neskatoties uz to, ka paskaidrojumu viņa sniegusi vairākas nedēļas pēc notikuma. Tiesai nerodas šaubas par to, ka lieciniece varēja atcerēties šo notikumu, jo, kā secināms no paskaidrojuma, viņa pievērsusi uzmanību automašīnai */TL marka/*, jo tā pārvietojusies ar lielu ātrumu un drīz pēc tam viņa redzējusi, ka šo automašīnu ir apturējuši policijas darbinieki.

Arī liecinieks /pers.F/ paskaidrojis, ka automašīna */TL marka/* apmēram 800 m pirms autobusu pieturas "Graši", braucot lielā ātrumā, apdzinusi viņa vadīto automašīnu /TL marka/, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/. Liecinieks pievērsis uzmanību šai automašīnai arī tamdēļ, ka iepriekš to redzējis regulāri braucot lielā ātrumā. Šī automašīna katru dienu braucot gar viņa māju virzienā no Bārbeles uz Valli un atpakaļ.

Pie tam abi liecinieki paskaidrojumos apstiprinājuši, ka ir pazīstami un pēc notikuma satikušies Bauskā, kur pārrunājuši redzēto automašīnas */TL marka/* pārkāpumu un to, ka šo automašīnu apturējuši policijas darbinieki.

[16.2] To, ka automašīnas /TL marka/ *un /TL marka/* pa ceļu P 87 braukušas faktiski vienā laikā un vietā ar sūdzības iesniedzēju, un tajās braukušie liecinieki ir redzējuši sūdzības iesniedzēja vadīto transportlīdzekli, tiesas ieskatā, apliecina arī videoierakstā fiksētais. No videoieraksta failā "(1)19.09.06.17.03.00-19.09.06.17.03.59" zināms, ka sūdzības iesniedzēja vadītā automašīna pietuvojas policijas automašīnai plkst. 17:03:36, savukārt automašīna */TL marka/*, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, pabrauc garām policijas automašīnai plkst. 17:03:58- pēc 22 sekundēm, bet /TL marka/, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, pēc vienas minūtes un četrām sekundēm- plkst. 17:04:40.

[17] Tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzējs sniedz nepatiesas ziņas par to, pa kādu maršrutu braucis, lai izvairītos no administratīvās atbildības par LAPK 149.^{8} panta deviņpadsmitajā daļā paredzēto pārkāpumu, par kuru paredzēts bargs sods – proti, gan naudas sods gan transportlīdzekļa vadītāja tiesību atņemšana uz trīs mēnešiem.

[18] Tiesa atzīst, ka lietā ir pierādīts, ka /pers. A/ ir pārkāpis CSN 102. un 103.5. punkta prasības - 2019. gada 6. septembrī plkst. 17.03 Bauskas novadā, Vecsaules pagastā pa ceļu ar grants segumu Bauska-Aizkraukle 24. km virzienā no Bārbeles uz Ozolaini, 323. ceļa zīmes darbības zonā, kur atļautais braukšanas ātrums ir 60 km/h, vadīja automašīnu */TL marka/*, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, kuras pilna masas 1933 kg, ar ātrumu 120 km/h. Minimālais iespējamais braukšanas ātrums, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu (± 3%), – 116 km/h, tā pārkāpjot atļauto braukšanas ātrumu par 56 km/h. Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8} panta deviņpadsmitajā daļā.

[19]Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja norādīto, ka policijas inspektors A. Buka pirms administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas nav devis iespēju paskaidrot notikuma apstākļus, nav iepazīstinājis ar tiesībām, pienākumiem, tā pārkāpis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 248. panta piekto daļu, tiesa norāda, ka minētais neatbilst lietā noskaidrotajam.

[19.1] Kā zināms no policijas darbinieka A. Buka ziņojuma, tad viņš /pers. A/ paskaidrojis transportlīdzekļa apturēšanas iemeslu, izsniedzis sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu, lai /pers. A/ iepazītos ar to. No A. Buka ziņojuma arī zināms, ka sūdzības iesniedzējs pēc transportlīdzekļa apturēšanas paskaidrojis policijas darbiniekam, ka nav pamanījis maksimālo ātrumu ierobežojošo ceļa zīmi ceļa putekļos. Vadītājs nav teicis, ka būtu izbraucis uz ceļa no kāda meža ceļa vai sānceļa, vai ka ātrumu ierobežojošas ceļa zīmes šajā ceļa posmā nav, bet teicis tieši to, ka ceļa zīmi nav pamanījis. Automašīnas vadītājs nav izteicis velēšanos rakstīt paskaidrojumu. Iebildumus par administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajiem lietas faktiskajiem apstākļiem sūdzības iesniedzējs nav izteicis arī pēc iepazīšanās ar administratīvā pārkāpuma protokolu *(lietas 15.- 16. lapa).*

Tiesa nekonstatē pierādījumus, kas liecinātu, ka policijas darbinieks ziņojumā būtu sniedzis nepatiesas ziņas par to, kādus paskaidrojumus par pārkāpumu sniedzis sūdzības iesniedzējs. Tādus pierādījumus nav norādījis arī sūdzības iesniedzējs. Tiesa piedod ziņojumā norādītajam augstu ticamības pakāpi.

[19.2] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 248. panta piektā daļa noteic, ka protokolu sastādot, pārkāpējam izskaidro viņa tiesības un pienākumus, kas noteikti šā kodeksa 260. pantā, un par to izdara ierakstu protokolā.

Tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzējs ir iepazīstināts ar pie administratīvās atbildības saucamās personas tiesībām, kas noteiktas LAPK 260. pantā, jo sūdzības iesniedzējam tika izsniegta administratīvā pārkāpuma protokola kopija, kurā ir norādītas pie administratīvās atbildības saucamās personas tiesības. Kā redzams no administratīvā pārkāpuma protokola Nr. PC431189, tad attiecīgajā protokola ailē par LAPK 260. pantā noteikto tiesību un pienākumu izskaidrošanu ir /pers. A/ paraksts.

No administratīvā pārkāpuma protokolā norādītā zināms, ka sūdzības iesniedzējs nav sniedzis rakstveida paskaidrojumus *(lietas 14.lapa).*

[20] Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja norādīto, ka inspektore, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, nav devusi vērtējumu saskaņā ar Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa 272. pantu, nav ņēmusi vērā atbildību mīkstinošos apstākļus, tiesa norāda, ka tas neatbilst patiesībai.

[20.1] Kā redzams no lēmuma Nr. PC431189, tad norādīts, ka apstākļi, kas atbildību mīkstina – nav *(lietas 13. lapa)*. Izvērtējot lietas materiālus tiesa nekonstatē nevienu no LAPK 33. pantā minētajiem sūdzības iesniedzēja atbildību par administratīvo pārkāpumu mīkstinošiem apstākļiem.

[20.2] Tiesa atzīst, ka no lēmuma Nr. PC431189 secināms, ka amatpersona, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, ir noskaidrojusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 272. pantā minētos apstākļus.

Apstāklis, ka policijas amatpersona, kas pieņēma lēmumu par sūdzības iesniedzēja saukšanu pie administratīvās atbildības, nav piedevusi ticamību sūdzības iesniedzēja versijai par notikuma faktiskajiem apstākļiem, nenozīmē, ka tā nav vērtēta. Policijas amatpersona to ir izvērtējusi un nav atzinusi par ticamu.

[21] Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja norādīto, ka policijā viņam netika dota iespēja sniegt rakstveida paskaidrojumu, tiesa atzīst, ka minētie argumenti nav pamatoti.

No administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem nav secināms, ka sūdzības iesniedzējam laikā no 2019. gada 6. septembra, kad sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols, līdz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanai būtu liegta iespēja iesniegt rakstveida paskaidrojumu, proti, nosūtīt tos pa pastu, vai iesniegt elektroniska dokumenta veidā, vai personīgi - policijas iecirknī.

[22] Tiesa secina, ka sods pārkāpējam piemērots Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8} panta deviņpadsmitās daļas sankcijas ietvaros, piemērojot minimālo naudas sodu 240,00 EUR un nosakot transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz trim mēnešiem.

Tiesa uzskata, ka atļautā braukšanas ātruma pārkāpšana ir viens no būtiskākajiem Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem, kas rada ievērojamus draudus ceļu satiksmes drošībai. Pie tam, konkrētajā gadījumā tiesa ņem vērā arī apstākli, ka pārkāpums izdarīts uz zemes ceļa, ievērojami pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu, tā radot papildus apdraudējumu satiksmes drošībai.

[23] Izvērtējot lēmumu Nr.453/19 kopsakarā ar lietā esošajiem pierādījumiem, tiesa secina, ka lēmums, par kuru iesniegta sūdzība, atzīstams par tiesisku un pamatotu un atstājams negrozīts, bet par to iesniegtā sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6}, 289.^{12}, 289. ^{13}, 289.^{17} un 289.^{18} pantu tiesa

nosprieda

atstāt Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes 2019. gada 14. oktobra lēmumu Nr.453/19 negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā 2020. gada 30. aprīļa var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese S. Daukšte